

produkcji środków spożywczych lub w produkcji rolnej Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 96-99 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z załącznikiem III do owej dyrektywy.

- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Irlandia pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Rennes — Francja) — Martial Huet przeciwko Université de Bretagne Occidentale

(Sprawa C-251/11) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony, zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Klauzula 5 pkt 1 — Kolejne umowy o pracę na czas określony — Środki mające na celu zapobieganie nadużyciom wynikającym z wykorzystywania takich umów — Przekształcenie ostatniej umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony — Obowiązek powtórzenia bez zmian istotnych postanowień ostatniej zawartej umowy na czas określony)

(2012/C 126/04)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Rennes

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Martial Huet

Strona pozwana: Université de Bretagne Occidentale

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal administratif de Rennes — Wykładnia dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia Ramowego w sprawie umów na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L 175, s. 43) — Kolejne umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym — Obowiązek powtórzenia bez zmian istotnych postanowień ostatniej zawartej umowy na czas określony w przypadku przekształcenia w umowę na czas nieokreślony — Zasada równoważności i nieobniżania poprzedniego poziomu ochrony

Sentencja

Klauzulę 5 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r. i załączonego do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które przewidziało w swoich przepisach krajowych przekształcenie umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony, jeżeli umowa na czas określony trwała przez pewien okres czasu, nie ma obowiązku ustanowienia, że w umowie o pracę na czas nieokreślony istotne postanowienia poprzedniej umowy muszą zostać powtórzone bez zmian. Jednakże, aby cele realizowane przez dyrektywę 1999/70 i jej skuteczność (*effet utile*) nie zostały naruszone, owo państwo członkowskie musi zapewnić, że przekształceniu umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony nie towarzyszą znaczne zmiany istotnych postanowień poprzedniej umowy idące w kierunku ogólnie niekorzystnym dla zainteresowanej osoby, w sytuacji gdy przedmiot przekazanych jej zadań i charakter pełnionych przez nią funkcji nie ulegają zmianie.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Haarlem — Niderlandy) — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Sprawa C-227/11) (¹)

(Artykuł 104 § 3 regulaminu postępowania — Wspólna taryfa celna — Pozytywna taryfowa — Analizatory sieci — Klasyfikacja — Znaczenie prawne opinii dotyczącej klasyfikacji Światowej Organizacji Celnej)

(2012/C 126/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Haarlem

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank Haarlem — Ważność rozporządzenia Komisji (WE) nr 129/2005 z dnia 20 stycznia 2005 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów w nomenklaturze scalonej oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 955/98 (Dz.U. L 25, s. 37) — Analizatory sieci

Sentencja

Nomenklatura scalona zawarta z załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmieniona odpowiednio rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1810 z dnia 7 września 2004 r. i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r., powinna być interpretowana w ten sposób, że analizatory sieci takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym mogą być zaklasyfikowane do podpozycji 9030 40 90 nomenklatury scalonej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia nr 1810/2004, lub do podpozycji 9030 40 00 nomenklatury scalonej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia nr 1719/2005, w zależności od daty ich przywozu, pod warunkiem, że celem tej aparatury jest pomiar lub kontrola wielkości elektrycznych, czego zbadanie należy do sądu krajowego. W przeciwnym wypadku aparatura ta powinna być zaklasyfikowana do podpozycji 9031 80 39 nomenklatury scalonej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia nr 1810/2004, lub do podpozycji 9031 80 38 nomenklatury scalonej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia nr 1719/2005, w zależności od daty jej przywozu.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gyulai Törvényszék (Węgry) w dniu 13 stycznia 2012 r. — HERMES Hítel és Faktor Zrt. przeciwko Nemzeti Földalapkezelő Szervezet

(Sprawa C-16/12)

(2012/C 126/06)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Gyulai Törvényszék

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: HERMES Hítel és Faktor Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Földalapkezelő Szervezet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni zasad pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań, uważanych za zasady podstawowe prawa Unii, należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie ustanawianiu przez państwo członkowskie przepisów, które zmieniają — ze szkodą dla drugiej strony umowy — treść umowy zawartej przez państwo członkowskie występujące w charakterze właściciela poprzez zakwalifikowanie przedmiotu umowy jako niezbywalny i uniemożliwienie w ten sposób drugiej stronie wykonanie praw wynikających z umowy?
- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze — czy sąd krajowy, zgodnie z zasadą lojalności wspólnotowej ustanowioną w art. 4 ust. 3 TUE oraz z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ma obowiązek odstąpienia od stosowania przepisu krajowego kwalifikują-

cego przedmiot umowy jako niezbywalny i wbrew brzmieniu przepisu krajowego orzec, że przedmiot umowy jest zbywalny?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 24 stycznia 2012 r. — Körös-Vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sprawa C-33/12)

(2012/C 126/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Körös-Vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Pytania prejudycjalne

Czy wały przeciwpowodziowe, w przypadku gdy są wykorzystywane w charakterze trwałych użytków zielonych, stanowią wykorzystywane użytki rolne w rozumieniu art. 143b ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 (¹), mimo że nie są zasadniczo wykorzystywane do celów rolniczych i służą również do celów gospodarki wodnej lub ochrony przeciwpowodziowej?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nyíregyházi Törvényszék (Węgry) w dniu 26 stycznia 2012 r. — Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sprawa C-38/12)

(2012/C 126/08)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Nyíregyházi Törvényszék